

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 30 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wieczorek

Protokolant: st. sekr. sąd. Maria Kaczmarek

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2018 r. w Poznaniu

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.

przeciwko A. K.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

- 1. uznaje za bezskuteczną w stosunku do powoda (...) Spółka z o.o. z siedzibą w P. umowę darowizny udziału 3/10 części nieruchomości położonej w P. przy ul. (...) dla której Sąd Rejonowy P. (...) w P. prowadzi księgę wieczystą nr (...) zawartej w dniu 17 lutego 2016 r. przed notariuszem T. A. (Repertorium A Nr 1. (...)) w celu ochrony wierzytelności powoda w stosunku do dłużnika M. K. wynikającej z wyroku Sądu Okręgowego w P. (...) z dnia 24 lipca 2015 r. w sprawie IX GC 2283/14;**
- 2. kosztami postępowania obciąża pozwaną w całości i zasądza od niej na rzecz powoda kwotę 9391 złotych.**

SSO Agnieszka Wieczorek

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 22 sierpnia 2017 r. przeciwko pozwanej A. K. powód (...) Sp. z o. o. z siedzibą w P. domagał się uznania za bezskuteczną w stosunku do pokrzywdzonego BIB umowy darowizny udziału 3/10 w nieruchomości położonej w P. pod adresem ul. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...), zawartej dnia 17 lutego 2016 r. przed notariuszem T. A. w P. z pokrzywdzeniem powodowej spółki, której przysługuje wierzytelność w łącznej wysokości 79.467,02 zł, w tym kwota 51.906,00 zł tytułem należności głównej wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty naliczonymi od dnia 26 maja 2012 r. do dnia 31 lipca 2017 r. w kwocie 25.761,02 zł oraz kosztami procesu w kwocie 1.800,00 zł wynikających z wyroku Sądu Okręgowego w sprawie X Ga 1044/15;

Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że był stroną postępowania sądowego o zapłatę wytoczonego przeciwko M. K. i M. T. (1), w którym to postępowaniu, na etapie rozpoznawania przez sąd odwoławczy, Sąd Okręgowy w P. (...) zostało wydane postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia poprzez zajęcie rachunków bankowych. Dalej powód wskazał, że w oparciu o powyższe zabezpieczenie prowadzone było postępowanie zabezpieczające przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym P. (...) M. (...) i W., P. Ś. pod sygnaturą KM 4939/16. Powód wyjaśnił, że już w toku postępowania zabezpieczającego, znając wyrok i uzasadnienie Sądu Rejonowego P. (...) w P. orzekającego w pierwszej instancji (sygn. akt: IX GC 2283/14) i po uzyskaniu tytułu wykonawczego uprawniającego do egzekucji, M. K. wyzbył się najprawdopodobniej ostatniego składnika swojego majątku tj. udziału 3/10 w mieszkaniu przy ul. (...) w P., dla którego prowadzona jest księga wieczysta nr (...) darując go swojej żonie, A. K.. Według powoda dokonując tej czynności M. K.

spowodował, że powód nie może obecnie wyegzekwować przysługującej mu i stwierdzonej wyrokiem wierzytelności. Powód wyjaśnił, iż po prawomocnym oddaleniu przez Sąd Okręgowy wP. (...) apelacji, w sprawie rozpoznawanej pod sygnaturą X Ga 1044/15, skierował na drogę postępowania egzekucyjnego tytuł wykonawczy, który stanowi wyrok Sądu Rejonowego w powołanej sprawie IX GC 2283/14 opatrzony klauzulą wykonalności. Egzekucja skierowana przeciwko M. K. jak i drugiemu z pozwanych M. T. (2) będzie bezskuteczna, ponieważ nie posiadają wartościowego majątku, z którego byłaby możliwa. Powód podkreślił, że dokonanie przez M. K. ww. czynności prawnej, tj. zawarcie w dniu 17 lutego 2016 r. umowy darowizny udziału w nieruchomości spowodowało pokrzywdzenie powoda. Dłużnik bowiem miał świadomość swojej trudnej sytuacji finansowej kiedy zawierał ww. umowę. Świadczą o tym m. in. postępowania egzekucyjne, które toczyły się przeciwko pozwanemu i były umarzone z uwagi na bezskuteczność. Zdaniem powoda dłużnik działał ze świadomością, a w niniejszym przypadku także w celu pokrzywdzenia wierzycieli, gdyż wskutek tej czynności dłużnik stał się o wiele mniej wypłacalny niż przez jej dokonaniem. Jednocześnie powód wskazał, że dłużnik M. K. jest mężem A. K., która w wyniku umowy darowizny z dnia 17 lutego 2016 r. stała się właścicielką całości nieruchomości przy ul. (...) w P..

W ocenie powoda w sprawie istnieją przesłanki do konstruowania przez powoda żądania pozwu na podstawie art. 527 k.c. albowiem A. K., która uzyskała korzyść w wyniku darowizny musiała mieć wiedzę o sytuacji materialnej swojego męża. Natomiast stając się stroną umowy darowizny współdziałała w działaniu na szkodę wierzycieli swojego męża.

Sąd Okręgowy wP. (...) w dniu 28 sierpnia 2017 r. wydał postanowienie o zabezpieczeniu roszczenia powoda (...) sp. z o.o. przeciwko A. K. o uznanie za bezskuteczną w stosunku do powoda umowy darowizny z dnia 17 lutego 2017 r. na podstawie której A. K. nabyła od M. K. udział wynoszący 3/10 udziału we współwłasności nieruchomości dla której Sąd Rejonowy P. (...) w P. prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) poprzez ustanowienie zakazu zbywania nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy P. (...) Miasto w P. prowadzi księgę wieczystą KW nr (...).

W odpowiedzi na pozew z dnia 02 listopada 2017 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, wskazując iż nie jest prawdą, że M. K. dokonał na jej rzecz darowizny udziału we własności mieszkania celem pokrzywdzenia wierzyciela (...) sp. z o.o. Pozwana podniosła, że nie współpracowała z mężem M. K. przy prowadzeniu przez niego działalności gospodarczej, bowiem prowadzi własną działalność gospodarczą. Nadto pozwana wyjaśniła, że nie jest zorientowana w sprawach związanych z prowadzoną przez M. K. działalnością gospodarczą, zwłaszcza nie była przez niego wdrażana w kwestie dotyczące zobowiązań jego firmy i rozliczeń z wierzycielami. Podkreśliła również, że w dniu 22 lutego 2011 r. zawarli umowę majątkową małżeńską w wyniku której ustanowiona została rozdzielność majątkowa, co dowodzi o tym, że ich stosunki majątkowe są odrębne. Pozwana podała, że przyczyną zawarcia umowy darowizny udziału 3/10 we własności mieszkania był fakt, że u męża M. K. zdiagnozowano chorobę afektywną dwubiegunową. Choroba ta zgodnie z informacjami pozwanej charakteryzuje się występowaniem dwóch diametralnie różnych nastrojów, które w uproszczeniu można określić jako „manię” („euforię”) oraz „depresję” („przygnębienie”). Wobec tego wraz z mężem M. K. uznali, iż taka choroba może nieść ze sobą ryzyko dla spraw majątkowych poprzez podejmowanie przez M. K. nieracjonalnych decyzji majątkowych. Wobec powyższego zdecydowali, aby ustanowić rozdzielność majątkową, a następnie zawrzeć umowę darowizny w wyniku której mieszkanie stanie się w całości własnością pozwanej. Pozwana wskazała także, iż po otrzymaniu pozwu została powiadomiona przez męża M. K., że posiada on zadłużenie m. in. w Urzędzie Skarbowym i ZUS, a instytucje te są tzw. wierzycielami uprzywilejowanymi. Jednocześnie pozwana zaznaczyła, że mieszkanie jest obciążone hipoteką kaucyjną umowną na kwotę 380.000,00 zł na rzecz banku (...) S.A. Zdaniem pozwanej, mając na uwadze powyższe, wątpliwe jest, aby powód miał szansę na zaspokojenie się z majątku M. K. (w tym udziału wynoszącego 3/10 we własności przedmiotowego mieszkania). Według pozwanej wątpliwe jest, aby istniał związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy wzruszeniem umowy darowizny, a szansami na zaspokojenie powoda, tj. aby darowizna faktycznie oznaczała „pokrzywdzenie wierzyciela” – powoda. Nadto pozwana wskazała, że po otrzymaniu pozwu została powiadomiona przez męża M. K., że nie miał pełnej świadomości istniejących po jego stronie zobowiązań, z tej racji, że wiele pism było kierowanych do niego na nieaktualny adres firmy, pomimo tego, że nie zaniedbał obowiązkom informacyjnym w zakresie zmiany adresu. (k 47-53)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Mąż pozwanej M. K. jest dłużnikiem powoda.

Sąd Rejonowy P. (...) w P. wyrokiem z dnia 24 lipca 2015r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt IX Gc 2283/14 zasądził od pozwanych M. K. i M. T. (3) na rzecz powoda (...) spółka z o. o. w P. kwotę 51.906,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 maja 2012 r. do dnia zapłaty. W dniu 27 maja 2017 r. Sad Okręgowy wP. (...) w sprawie o sygnaturze akt X Ga 1044/15, na wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia roszczenia, wydał postanowienie w przedmiocie udzielania powodowi (...) sp. z o.o. w P. zabezpieczenia roszczenia do kwoty 51.906,00 zł poprzez zajęcie wierzytelności z rachunków bankowych pozwanych oraz nadania w tym zakresie klauzuli wykonalności. Powód złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym P. (...) P. Ś. wniosek z dnia 9 czerwca 2016 r. o przeprowadzenie postępowania zabezpieczającego, w oparciu o postanowienie Sądu Okręgowego w. (...) z dnia 27 maja 2016 r. w sprawie o sygnaturze X Ga 1044/15, opatrzone klauzulą wykonalności z dnia 27 maja 2016 r. Postępowanie było prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym P. (...) P. Ś. pod sygnaturą KM 4939/16. Z uwagi na stwierdzenie bezskuteczności zostało umorzone postanowieniem z dnia 30 czerwca 2017 r.

dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego P. (...) P. z dnia 24 lipca 2015 r. wydany w sprawie o sygnaturze akt IX Gc 2283/14, k. 20
- postanowienie Sądu Okręgowego wP. (...) z dnia 27 maja 2016 r. wydane w sprawie o sygnaturze akt X Ga 1044/15, k. 12,
- wniosek o przeprowadzenie postępowania zabezpieczającego z dnia 9 czerwca 2016 r., k. 13
- postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z dnia 30 czerwca 2017 r. k. 15

Na skutek apelacji pozwanych M. K. i M. T. (3) od wyroku Sądu Rejonowego P. (...) Miasto w P. z dnia 24 lipca 2015 r., sygn. akt IX GC 2283/14, Sąd Okręgowy wP. (...) wydał w dniu 21 czerwca 2017 r. wyrok w sprawie o sygnaturze X Ga 1044/15 oddalając apelację oraz kosztami procesu w instancji odwoławczej obciążając pozwanych i z tego tytułu zasądając od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 1.800,00 zł. Po uprawomocnieniu wyroku Sądu Okręgowego z dnia 21 czerwca 2017 r. Powódka skierowała do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym P. (...) w Poznaniu P. Ś. wniosek o przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego z dnia 25 lipca 2017 r., powołując się na tytuł wykonawczy który stanowi wyrok Sądu Rejonowego w sprawie o sygnaturze akt IX Gc 2283/14 opatrzony klauzulą wykonalności. Postanowieniem z dnia 18 maja 2018 r. postępowanie prowadzone pod sygnaturą Km 3968/17 zostało umorzone, bowiem w toku czynności stwierdzono, że egzekucja jest bezskuteczna.

- wyrok Sądu Okręgowego w. (...) z dnia 21 czerwca 2017 r. wydany w sprawie o sygnaturze akt X Ga 1044/15, k. 17
- wniosek o przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego z dnia 25 lipca 2017 r., k. 18,
- postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z dnia 18 maja 2018 r.

W międzyczasie, po wydaniu przez Sąd Rejonowy P. (...) w P. wyroku z dnia 24 lipca 2015r. w sprawie o sygnaturze akt IX Gc 2283/14, w dniu 17 lutego 2016 r. M. K. zawarł z pozwaną A. K. umowę darowizny udziału 3/10 w nieruchomości położonej w P. pod adresem ul. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...).

dowód:

- akt notarialny z dnia 17 lutego 2016 r., repertorium A nr 1. (...), k.75-79,
- zeznania pozwanej,

- zeznania świadka M. K.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o wymienione dowody z dokumentów, których prawdziwość i moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu, a także na podstawie zeznań świadka M. K. i pozwanej, uznając je za wiarygodne, choć ich treść nie miała większego znaczenia w sprawie

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w całości zasadne.

Zgłoszone przez powoda roszczenia o uznanie czynności prawnej darowizny poczynionych przez dłużnika M. K. na rzecz jego żony A. K. za bezskuteczne w stosunku do powoda znajdują swoje uzasadnienie w treści art. 527 k.c.

Zgodnie z treścią art. 527 § 1 k.c. gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć. Oparta na tym przepisie skarga pauliańska ma na celu ochronę wierzyciela przed krzywdzącym go działaniem dłużnika. Przyznaje ona wierzycielowi uprawnienie do zaskarżenia czynności dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli, czego konsekwencją może być uznanie tych czynności za bezskuteczne wobec skarżącego.

Zgodnie z art. 534 k.c. uznania czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli za bezskuteczną nie można żądać po upływie lat pięciu od daty tej czynności. W przedmiotowej sprawie czynność ta została dokonana w dniu 17 lutego 2016 r., a powód z powództwem, w którym domagał się uznania tej czynności za bezskuteczną wobec niego wystąpił w dniu 22 sierpnia 2017 r. (data wniesienia pozwu), a więc przed upływem 5 lat od dnia dokonania tych czynności.

Przesłankami skargi pauliańskiej są:

- 1) pokrzywdzenie wierzyciela, jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową,
- 2) działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli
- 3) wiedza lub możliwość - przy zachowaniu należytej staranności - dowiedzenia się o tym przez osobę trzecią, na rzecz której przysporzenie majątkowe nastąpiło.

Co do zasady ciężar udowodnienia istnienia tych przesłanek spoczywa – zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 6 k.c. – na wierzycielu.

Jeśli chodzi o pierwszą z wyżej wymienionych przesłanek, to należy zauważyć, że art. 527 § 2 k.c. wskazuje, że czynność prawna jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. W orzecznictwie przyjmuje się, że istotą pokrzywdzenia wierzyciela jest powstanie w wyniku dokonania przez dłużnika czynności prawnej sytuacji, która powoduje niemożność, ewentualnie utrudnienie lub też odwleczenie zaspokojenia wierzyciela (wyr. SN z 28.11.2001 r., IV KKN 525/00, Biul. SN 2002, Nr 5, s. 11; wyr. SN z 22.10.2004 r., II CK 128/04, Biul. SN 2005, Nr 2, s. 16). Pokrzywdzenie wierzyciela nie będzie miało natomiast miejsca, jeżeli pomimo dokonania określonej czynności prawnej przez dłużnika wierzyciel będzie mógł zaspokoić się z pozostałej części majątku dłużnika (orz. SA w Lublinie z 20.11.1996 r., I ACr 306/96, OSA w Lublinie 1997, Nr 2, poz. 9). Pokrzywdzenie wierzyciela jest bezpośrednią konsekwencją powstania lub też pogłębienia się stanu niewypłacalności dłużnika, a tym samym zwiększenia się ryzyka po stronie wierzyciela w zakresie prawdopodobieństwa uzyskania zaspokojenia. Pojęcie "niewypłacalności" w rozumieniu art. 527 § 2 k.c. oznacza ono sytuację, w której dłużnik nie ma możliwości terminowego wywiązywania się ze swoich zobowiązań finansowych (wyr. SA w Warszawie z 19.11.1997 r., I ACa 737/97, OSA w Warszawie 1998,

Nr 4, poz. 36). Dla skuteczności skargi pauliańskiej nie jest bezwzględnie konieczne wszczynanie postępowania egzekucyjnego i wykazywanie jego nieskuteczności (wyr. SA w Warszawie z 6.12.1996 r., I ACr 853/96, OSA w Warszawie 1997, Nr 3, poz. 23). Skarga pauliańska nie ma charakteru wtórnego w stosunku do postępowania egzekucyjnego, ale – z zasady – go wyprzedza (wyr. SA w Krakowie z 17.7.2014 r., I ACa 566/14, Legalis). Przesłanką skargi pauliańskiej może być także pogłębienie istniejącego już stanu niewypłacalności dłużnika. Chodzi tutaj o każde powiększenie stanu niewypłacalności dłużnika powodujące obniżenie szans wierzyciela na zaspokojenie. Ponadto, jak stwierdził SN, dłużnik staje się niewypłacalny w wyższym stopniu także wówczas, gdy zaspokojenie można uzyskać, ale z dodatkowym znacznym nakładem kosztów, czasu i ryzyka (wyr. SN z 28.11.2001 r., IV CKN 525/00, Biul. SN 2002, Nr 5, s. 11).

Nie budziło wątpliwości w niniejszej sprawie, iż na skutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika powoda M. K., tj. zawartej z pozwaną w dniu 17 lutego 2016 r. umowy darowizny pozwana uzyskała korzyść majątkową. Na skutek zawarcia tej umowy do majątku pozwanej weszła udział wynoszący 3/10 w nieruchomości położonej w P. pod adresem ul. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...).

W ocenie Sądu powód wykazał, iż umowa darowizny zawarta przez pozwaną i M. K. w dniu 17 lutego 2016 r. została dokonana z pokrzywdzeniem powoda będącego wierzycielem M. K.. Zawierając przedmiotową umowę darowizny M. K. wyzbył się ostatniego składnika majątku. Niewątpliwie na skutek tych działań M. K. znacznie zmniejszyło się prawdopodobieństwo uzyskania przez powoda zaspokojenia roszczenia jakie powód ma wobec niego. W niniejszej sprawie mamy zatem do czynienia z sytuacją kiedy pokrzywdzenie wierzyciela przejawia się w tym, że na skutek działań dłużnika zaspokojenie wierzyciela staje się niemożliwe.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie spełniona jest także druga przesłanka skargi pauliańskiej, tj. działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Dla przyjęcia, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela nie jest konieczne wykazanie, iż dłużnik działał z zamiarem pokrzywdzenia wierzyciela. Świadomość pokrzywdzenia musi istnieć po stronie dłużnika w chwili dokonania czynności prawnej (wyr. SA w Warszawie z 19.11.1997 r., I ACa 737/97, OSA 1998, Nr 4, poz. 36). Na przyjęcie, że dłużnik M. K. zawierając z pozwaną umowę darowizny z dnia 17 lutego 2016 r. pozwalała koincydencja czasowa między uprawomocnieniem się wyroku potwierdzającego zobowiązanie M. K. wobec powoda, a momentem dokonania tych czynności. Zawierając przedmiotową umowę darowizny M. K. wiedział już jaka jest wysokość jego zobowiązania wobec powoda, miał świadomość swoich problemów finansowych i wobec tego mógł przewidywać, że w takiej sytuacji powód będzie dochodził zaspokojenia z prawa własności lokalu mieszkalnego.

Zarówno pozwana jak i M. K. tłumaczyli, że sporne czynności zostały przez nich dokonane w związku z chorobą M. K. zaburzenia afektywne dwubiegunowe i niestabilnym stanem emocjonalnym.

Jednak jednocześnie oboje zgodnie wskazywali, że M. K. nie posiadał majątku, ciążyły na nim natomiast zobowiązania m. in. wobec ZUS oraz Urzędu Skarbowego. Udział w wysokości 3/10 w nieruchomości był natomiast ostatnim składnikiem majątku M. K..

Odnośnie zeznań dotyczących braku wiedzy pozwanej w zakresie przedmiotowego zadłużenia M. K., są one bezzasadne.

Należy wskazać na normę zawartą w art. 528 k.c., a także domniemanie z art. 527 § 3 k.c. Zgodnie z art. 528 k.c. jeżeli skutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. W tej sytuacji zła wiara osoby trzeciej nie stanowi przesłanki powodzenia roszczenia pauliańskiego. W niniejszej sprawie nie może budzić wątpliwości, że zaskarżona przez wierzyciela czynność prawna miała charakter nieodpłatny, skoro na skutek umów darowizny do majątku pozwanej weszła nieruchomość, a na obdarowaną nie zostały nałożone żadne świadczenie ekwiwalentne.

Nadto zgodnie z art. 527 § 3 k.c. jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

W takim stanie rzeczy spełnione zostały przesłanki z art. 527 § 1 i 2 k.c. do uznania czynności prawnych zdziałanych przez dłużnika M. K. z pozwaną A. K. za bezskuteczne w stosunku do powoda.

Podsumowując powyższe rozważania, w ocenie Sądu, w sprawie zaistniały wszystkie przesłanki zgłoszonego przez powoda roszczenia z art. 527 § 1 k.c., co w konsekwencji skutkowało uwzględnieniem powództwa w całości zgodnie z żądaniem pozwu – pkt 1 i 2 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwana przegrała sprawę w całości, a zatem co do zasady winna pokryć koszty procesu poniesione przez stronę powodową. Wobec powyższego Sąd postanowił obciążyć pozwaną kosztami postępowania w całości. Na koszty te złożyła się opłata od pozwu w kwocie 3.974 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnik powoda w wysokości 1 stawki minimalnej tj 5.400 złotych wraz z opłatą od pełnomocnictwa.

SSO Agnieszka Wieczorek